

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

KAIP RUOŠIATE DIRVAS ŽIEMKENČIAMS?

— Kodėl nepradėjome ruošti dirvų žiemkenčiams? O jūs matot kokios dienos stojo — regis, pati saulė žeme ridinėjasi? — į klausimą klausimu atsakė Černiachovskio kolūkio vyriausioji agronomė Birutė Adamonienė. — Visas įmanomas jėgas metėm šienui gaminti...

Išties: dienas, kokia buvo užvakar, šiemet kol kas ant pirštų galėjom skaičiuoti. Na, o kad Černiachovskiečiams pašarų ruošėjams dar darbo į valias, rodo tokie skaičiai: liepos 29 dienos žiniomis ūkis tebuvo pasigaminęs 39 procentus reikiamo šieno kiekio (vidutiniškai rajone

— 58 proc.), kelis sykius mažiau, negu kaimynai turėjo suslėgę silosų. Niekas nenuneigs pašarų ruošimo svarbos, tačiau vargu, ar tai leidžia nepastebėti rytdienos ar porytdienos rūpesčių. Agronomė vėl primename rašinio pradžioje pakartotą klausimą.

— Gal vieną kitą artoją iš didelės bėdos ir surastume, tačiau diduma žiemkenčiams numatytų dobielių dar nuo pagrėbstų neatvalyla...

O ar pastarojo darbo nebūvo galima atlikti anksčiau? Ko ne ko, o apniūkusių dienų lig šiol tikrai netrūko. Ne tik pagrėbstoms susilosuoti, bet ir dobielieną į lygias vagas suguldyti tomis dienomis buvo laiko per akis. Kita vertus, taip ilgai ir atkakliai tas pagrėbstas Černiachovskiečiams „bedžiovinant“, šiandien jie jau vargiai ar išvis betinkami pašarų išteklių papildymui... Stai kaip gali išeiti ilgą iešmą bedrožiant!

Šiuo metu Černiachovskio kolūkyje dar nėra suarta nė vieno hektaro dobielių. Bemaž nepradėtas ir kitų žiemkenčiams skirtų dirvų ruošimas. Toks lūkuravimas negali nejudinti. Kaip reikalą pataisyti, rodo ne vienu metu patikrinta gyvenimiškoji patirtis: jeigu jau šiandien nesuieškos galimybių į laukus išvadinti artoją, tai čia pat belūkuriojančios pjūties dienomis tai padaryti bus nepalyginamai sunkiau ir sudėtingiau. Tik šituo vadovaujantis dar įmanoma suk-

telti kiton pusėn dabar susidariusią nepavydėtiną padėtį...

Nei atliekamos technikos, nei laisvesnių darbo rankų niekad nebuvo per daug M. Melnikaitės kolūkio šeiminkams. Veikia būna priešingai. Tačiau kuomet greta svarbiausio dabarties triūso, moki ir įstengi įžvelgti ateities laukiančius darbus, niekad nebus tiek neužplanuotų ir netikėtų problemų, kurios dažniausiai lydi tik šia diena gyvenančius, mąstančius. Vos pradėjus šienauti dobielienas, čia išsiskyrė susirūpinimo jų suarimu. Džerskėjo šienpjovėjų alabas, o nepertoliausiai nuo jų vyrų darbščiai gaudė dobielienas raiškantis traktoriai. Ir šitaip diena diena.

— Kiek buvom numatę, tiek šiandien dobielių jau ir suarta — visi 85 hektarai, — antradienį pasakojo M. Melnikaitės kolūkio vyr. agronomas Stasys Puodžiukas.

Ne tik dobielienas, antrą tiek žiemkenčiams skirtų pūdymų taipogi suspėjo be didelio lakstymo ir įtamos į vagas suguldyti. Dabar ariamą rengiasi atkartoti. Nutvėrę laisvę valandėlę, 45 hektarų plote dar ir mėsą iškratė. Viskas buvo daroma su tomis pačiomis mintimis — nuolat galvojant apie būsimą dosnesnį žiemkenčių hektarą. Žieminiams javais čia manoma užsėti 385 hektarus. Kad ilgiau neužsietų su likusiais šiai kultūrai skirtų dirvų ruošos darbais, dabar visa sparta M. Melnikaitės kolūkio žemdir-

Anykščiai

1980 m.

rugpjūčio

2 d.

Seštadienis

Nr.91 (4131)

Kiliminių

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Tarptautinės igulos skridimas sėkmingai užbaigtas

Kosmonautai Viktoras Gorbatka ir
Fam Tuanas grįžo į žemę

TASS-o PRANEŠIMAS

1980 m. liepos 31 d. 18 val. 15 min. Maskvos laiku, sėkmingai įvykdžiusi numatytą bendrą darbų orbitiniame mokslinio tyrimo komplekse „Saliut-6“ — „Sojuz-36“ — „Sojuz-37“ programą, tarptautinė igula — du kart Tarybų Sąjungos Didvyris TSRS Jekūnas kosmonautas Viktoras Gorbatka ir kosmonautas lygėjus, Vietnamo Socialistinės respublikos Didvyris Fam Tuanas grįžo į žemę.

Kosmonautai draugai Popovas ir Riuminas toliau dirba stotyje „Saliut-6“.

Kosminio laivo „Sojuz-36“ nuleidžiamasis aparatas nusileido numatytame Tarybų Sąjungos rajone, už 180 kilometrų į pietryčius nuo Džekazgano miesto.

Po nusileidimo Gorbatka ir Fam Tuanas jaučiasi gerai.

Kartu skriedami orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz-36“ — „Sojuz-37“, draugai Popovas, Riuminas, Gorbatka ir Fam Tuanas atliko įvairius technologinius ir medicininius biologinius tyrimus bei eksperimentus, kuriuos Tarybų Sąjungos ir

Vietnamo specialistai paruošė dalyvaujant kitų socialistinių šalių mokslininkams. Pagal gamtos išteklių ir aplinkos tyrimo programą tarptautinė igula vizualiai stebėjo ir fotografavo Žemės paviršių, taip pat atskirus Vietnamo teritorijos rajonus. Kosmonautai taip pat tęsė igulų ankstesnių skridimų metu pradėtus eksperimentus, naudodami „Interkosmoso“ programoje dalyvaujančių šalių specialistų sukurta mokslinė aparatura.

Vykdamą plačią tyrimų programą orbitiniame komplekse „Saliut-6“ — „Sojuz-36“ gauta naujų duomenų, kurie bus naudojami liaudies ūkio interesais ir toliau vystant kosminį mokslą bei techniką.

Sėkmingai užbaigtas kosminis skridimas įtikinamai rodo, kad toliau plėtojami moksliniai bei techniniai Tarybų Sąjungos ir socialistinio Vietnamo ryšiai, yra naujas ryškus socialistinių šalių mokslininkų vaisingo bendradarbiavimo taikiai įsavinant ir naudojant kosmosą pavyzdys.

Kronika

● Svariais pasiekimais Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje jubiliejų pasitiko Lentvario Darbo Raudonosios vėliavos ordino kilmų fabriko kolektyvas. Jis jau įvykdė dešimtojo penkmečio užduotį. Beveik pusė įmonės išleidžiamos produkcijos žymima valstybiniu kokybės ženklu. Apie penkmečio planų įvykdymą taip pat raportavo Plungės „Minijos“ liaudies meno verslų įmonės gamybininkai, Vilniaus paukščių fabriko komunistinio darbo kolektyvas, Jurbarko

rajo Mitiurino sodininkystės tarybinio ūkio darbuotojai.

● Plačiai išvystyto socialistinio lenktyniavimo dėka Pasvalio melioratorių kolektyvas nuo baigiamųjų penkmečio metų pradžios jau atliko virš plano rangos darbų už 18 tūkstančių rublių. Mikoliškio, paukštinkystės tarybinio ūkio, Pumpėnų, „Atžalyno“, „Naujo gyvenimo“ ir kitėms rajono kolūkiams atiduota naudoti 1760 hektarų nudrenuotų laukų arba ketvirtadaliu daugiau negu buvo planuota. Gerokai viršytos ir pirmojo pusmečio kultūrinių pievų bei ganyklų įrengimo užduotys.

● Aukštadvario ir Pajūrio tarybiniai ūkiai-technikumai pertvarkyti į vidurinės kaimo profesines technikos mokyklas. Jose bus ruošiami plataus profilio traktorininkai, mašinistai, gyvulininkystės fermų mechanizatoriai, mechaninio karvių melzimo meistrai, kiaulienos gamybos operatoriai. Dabar respublikoje 25 iš 26 kaimo profesinių technikos ir technikos mokyklų kartu su profesija suteikia ir vidurinį išsilavinimą.

● Giliaspaudė mašina, iki šiol paprastai sutinkama spaustuose, Kauno P. Ziberlo šilko kombinate „įgijo“ gretutinę profesiją. Lietuvos tekstilės pramonės mokslinio tyrimo instituto specialistai „išmokė“ ją audinių marginimo. Naujas metodas kelis kartus paspartino operaciją, sumažėjo vandens ir garo poreikiai.

(ELTA)

Pirmosios kombainų pradalgės

„Lenino keliu“ kolūkio žemdirbiai specializuojasi daugiamečių žolių sėklininkystei. Jie auginą šunažolių, baltųjų bei raudonųjų dobių ir motiejukų sėklinius sklypus. Pagal kolūkio agronomo prognozes, vešlios žolės šia vasarą baigia subrandinti daug sėklų.

Užvakar kombinininkai Algis Baronas, Rimas Buzenas, Rimas Kanišauskas, Rimas Jodenis išvarė pirmąsias pradalgės šunažolių pasėlius. Dabar šių žolių sėkla džiovinama ir valoma. Ateinančios savaitės viduryje kombinininkai pradės pjauti baltuosius dobius ir motiejukus. Šių sėklinių žolių do- rojimas sutaps su javų pjūties pradžia, nes, saulei pakaitinus, kasdien vis ryškiau bala kviečių masyvai.

D. Butkus

Agregatu džiovinis grūdus

Įvykdė žolės miltų bei kapotų gamybos užduotį Levaniškio kolūkio žemdirbiai. Čia į daržines įvežta 71 tonų kapotų, į sandėly supilta 230 tonų žaliųjų granulių.

Dabar žolės miltų agregato mašinistai Albinas Matulionis, Jonas Repėvis ir Petras Zostautas ruošiasi grūdų džiovinimui, įrengia šio agregato patalpoje pneumatinius transporterius.

Pasibaigus javų pjūtei, agregatas nestovės be darbo: numatyta žolės miltus gaminti iš atolo.

B. Danauskas

Gausėja įkurtuvių Svėdasuose

Sparčiai auga Svėdasų kolūkio centras. Ypač daug žmonių keliai į šį miestelį iš netolimų vienkienų. Šiemet jau atšventė įkurtuves traktorininkas Antanas Misevičius, laukininkas Antanas Ralickas. Erdvius namus statosi kolūkio statybininkas Aloyzas Janėys, fermos vedėjas Balys Pilkauskas, laukininkas Albertas Pilyponis, mechanizatorius Stasys Makutėnas, vairuotojas Rimantas Matuliasukas.

Kolūkio lėšomis statomi trys Alytaus kombinato ir vienas keturbutis gyvenamieji namai. Juos įvedus rikiuotėn, ūkio fonde jau bus daugiau kaip 80 butų. Todėl kolūkio valdyba kasmet įstengia aprūpinti butais vis daugiau jaunų specialistų ir mechanizatorių šeimų.

Dauguma kolūkiečių ir kitų Svėdasų miestelio gyventojų naudojasi vandentiekio, o kolūkio lėšomis įstatytuose namuose įrengiamas centrinis šildymas, kanalizacija, dujinės viryklės.

J. Butėnas

Rugpjūčio 3-oji — Visasąjunginė geležinkelininko diena

Volgogrado traktorių gamyklos pakrovimo aikštelėje įdiegtas naujas traktorių DT-75 pakrovimo į geležinkelio platformas metodas. Racionalizatoriai geležinkeliečiai ir gamyklos darbuotojai pasiūlė pažangią schemą traktorių transportavimui. Pagal šią schemą atsilaisvina kas trečia platforma. Paskaičiuota, kad šita naujovė tik Volgogrado traktorių gamykloje sutaupys kelvirtį milijono rublių per metus.

NUOTRAUKE: naujos pakrovimo schemos autoriai, Volgogrado skyriaus Privolžsko geležinkelio viršininko pavaduotojas S. Babachianian ir Volgogrado traktorių gamyklos geležinkelio cecho viršininko pavaduoto-

jas I. Mironovas tikslina pažangaus darbo metodo techninę dokumentaciją.

E. Kotliakova nuotr.
TASS-o fotokronika

Tarybinių tautų šeimoje

Vienas svarbiausių 1940 metų įvykių, nulėmusių tolesnę mūsų krašto raidą, buvo Tarybų Lietuvos įstojimas į Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungą. Apšvaręsi lietuviai tautos įgaliojimų atstovų perduotą Liaudies ašmo deklaraciją, TSRS Aukščiausioji Taryba 1940 m. rugpjūčio 3 d. priėmė Tarybų Lietuvai Tarybų Sąjungos sudėtin. Toje pat TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijoje buvo priimtos į TSRS Sąjungą ir Latvijos bei Estijos Tarybų Socialistinės Respublikos.

Pabaltijo tarybinių respublikų įstojimas TSRS sudėtin. sustiprino pirmosios pasaulio socialistinės valstybės strategines pozicijas, jos galimybes atremti hitlerinių ordų ruošiamą antplūdį. Pabaltijo tautos šis aktas reiškė istorinį posūkį jų gyvenime. Atspindėdamas visos tarybinės liaudies internacionalinio sąjūdo ir lenininę nacionalinę Komunistų partijos politiką, „Pravdos“ laikraštis tomis dienomis rašė, kad kitos Tarybų Sąjungos tautos su džiaugsmu padės jaunoms respublikoms kurti socialistinę pramonę, socialistinę kultūrą, ir pareiškė įsitikinimą, kad draugiškoje tarybinių tautų šeimoje labai greitai suklestės visi turtingi lietuvių, estų, latvių tautų sugebėjimai.

Tikrovė pralenkė šviesiausius lūkesčius. Kaip žinoma, per 40 metų Tarybų Lietuvos pramonės produkcija, palyginti su 1940 metais padidėjo 56 kartus. Vadinasi, dabartinė savaitė mūsų krašto pramonės yra svaresnė negu ankstesnė ištisi metai. Tai reiškia, kad Tarybų Lietuvai nereikia dvidesimties savaičių pagaminti lokiam pramonės produktų kiekį, kiek jų buvo pagaminta per visus buržuazijos valdymo Lietuvoje metus!

Kur kas mažesnius rodiklius Vakaruose vadina „ekonominiu stebuklu“. Pas mus šio reiškinio niekas nelaiko stebuklu, nes tai yra dėsiningas tarybinių tautų, socialistinio-politinio ir ekonominio bendradarbiavimo, tautinių sąjūdo, TSRS tautų draugystės vaisius.

Partija nuosekliai įsivardina V. Lenino priesaikiu nacionalinės politikos srityje, o šie užtikrina visu sąjunginių respublikų ekon-

omikos išvystymą, visų socialistinių nacijų suklestėjimą bei laipsnišką suartėjimą. Prisiminkime, kad iš carizmo paveldėta palyginti labai žemą Lietuvos pramonės gamybą per du buržuazijos valdymo dešimtmecius teisingia padidinti 2,6 karto. O kaip žinia hitlerininkai ir ją smarkiai sugriovė. Išvadaus Tarybų Lietuvai, 1945 m. jos bendroji pramonės produkcija sudarė vos 40 proc. prieškarinio lygio. Kad būtų įveiktas mūsų krašto industrinis atsilikimas, Tarybų Lietuvos pramonė buvo vystoma daug sparčiau negu visos TSR Sąjungos. Antai 1946—1950 m. respublikos bendrosios pramonės produkcija kasmet padidėdavo po 36 proc., o visos šalies — po 14 procentų. Jai buvo skiriamos papildomos lėšos iš sąjunginio biudžeto, geriau aprūpinama žaliavomis, medžiagomis, įrengimais, taikino iš kitų brolišių respublikų atvykę specialistai. Toks buvo ir yra tarybinių tautų savitarpio bendradarbiavimo principas: pirmiausia padėti ekonomiskai mažiau išsivysčiusioms respublikoms pasiekti bendrąjį visos šalies išsivystymo lygį.

Kaip anksčiau, taip šiaudien Tarybų Lietuvos pasiekimus lemia gaivi socialistinio internacionalizmo, tarybinių tautų draugystės jėga. Iš esmės respublikoje nėra nė vieno stambesnio ekonominio, ūkinio, mokslo ar mokyimo židinio, kurio sukurime nebūtų dalyvavę de-

šimtys, o dažniausiai šimtai Tarybų šalies darbo žmonių kolektyvų. Dabartiniu metu Tarybų Lietuvos užsakymus vykdo ir savo produkciją tiekia apie šešis tūkstančius kitų tarybinių respublikų įmonių, įstaigų, kolektyvų. Savo ruožtu Tarybų Lietuva svariai padeda vystyti kitų respublikų ūkį, gamindama šiuolaikines mašinas ir prietaisus, patiekdama elektrotechnikos, elektronikos, chemijos pramonės gaminių ir kitokių prekių.

Svarus mūsų respublikos įnašas gaminant maisto produktus. Tačiau pasidairykite darbimetyje po laukus ir akivaizdžiai pamatysite, kad pagrindiniai kolūkinio kaimo darbo įrankiai dabar yra traktoriai, kombainai, automašinos, bet nė vienas jų nepagamintas Lietuvoje. Visus juos atsiuntė kitų tarybinių tautų darbo žmonės. Vadinasi, nuo Gorkio automobilio, Minsko traktorių ir daugelio kitų gamyklų kolektyvų atkaklaus trinio priklauso Lietuvos žemdirbių darbo sėkmė. O ji iš tikrųjų džiuginanti. Žemės ūkio produkcijos gamyba Lietuvoje Tarybų valdžios metais padidėjo daugiau kaip dvigubai.

Bendradarbiaudama su kitomis tarybinėmis tautomis, remdamasi jų pagalba, Lietuva šiuo metu įgyvendina projektus, kurie pagal jėgas tik didelėms valstybėms. Šia proga prisimintina, kad buržuazinėje Lietuvoje inžinierius J. Smilgevičius, paruo-

šęs hidroelektrinės prie Nemuno projektą, veltui varstė daugelio tuometinės Lietuvos vadovų ir paties prezidento duris. Mažesnės negu Kauno HE hidroelektrinės projektas tuometinės Lietuvos sąlygomis atrodė toks nerealias, kad vidaus reikalų ministras pagrasino uždaryti inžinierių kabiną arba beprotnamin. O šiandien nieko nestebina, kad Lietuvoje statoma viena didžiausių pasaulyje Ignalinos atominė elektrinė, kad mūsų krašte pradedama perdirbti nafta ir įgyvendinami kiti labai sudėtingi projektai. Nestebina todėl, kad visada šalia jaučiame draugo petį ir ranką, kuri visada padės, ateis pagalba, pasidalins žiniomis ir ištekiais.

Labai gražios permainos kultūros ir mokslo srityje. Pakanka pasakyti, kad Tarybų Lietuvai, paveldėjusi 1940 m. apie 40 tūkstančių beraščių ir mažaraščių, šiuo metu tik bendrojo lavinimo mokyklose turi mokytis daugiau negu buvo mokinių buržuazinėje Lietuvoje gimnazijose ir progimnazijose.

Praeję keturi dešimtmečiai vaizdžiai parodė lietuvių tautos pasirinkto kelio teisingumą! Iškilmingame posėdyje, skirtame Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui, drg. P. Griškevičius išsakė visų mūsų mintis, pareiškdamas, kad „tollesnis tarptautinių santykių plėtimasis, tautų draugystės stiprinimas yra nauju laimėjimu laidas visose mūsų gyvenimo sferose — ekonomikoje ir politikoje, ideologijoje ir moralėje, kultūroje ir literatūroje“.

A. Augustas
Istorijos mokyklų kandidatas

Partinėse organizacijose

Prisiėmė papildomus socialistinius išsipareigojimus

„Vienybės“ kolūkyje įvyko atviras pirminės partinės organizacijos susirinkimas. Pranešimą „Partinės organizacijos uždaviniai, vykdančios TSKP Centro Komiteto birželio plenumo nutarimus ir draugo L. Brežnevo kalboje išskeltus uždavinius“ padarė kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Br. Rimkus. Pranešėjas apžvelgė, kaip vykdomi dešimtojo penkmečio ir šių metų socialistiniai išsipareigojimai. Ir pranešėjas, ir susirinkime pasisakę komunistai — kolūkio valdybos pirmininkas P. Sidagis, Traupio apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas B. Pilkauskas, vyr. agronomas B. Zilys, zootechnikas A. Brajus, fermos vedėja D. Gudeliene ir kiti susirūpinę kalbėjo apie nepatenkinamus pieno ir mėsos gamybos tempus. Nors pieno šiemet primelžiama daugiau, negu pernai, tačiau komunistai rūpinosi dėl šių metų socialistinių išsipareigojimų įvykdymo, aptarė priežastis, kas trukdo pakelti karvių pieningumą. Viena iš priežasčių ta, kad ganyklos nebuvo tinkamai panaudotos, laiku nenušienautos ir nepatręštos, nebuvo ir gero ganyvos išplavimo. Nagrinėjant, kodėl nespėdami augo galvijų prieštoriai, paaiškėjo, kad penimi galvijai ne visada būda-

vo aprūpinami žaliąja mase. Komunistai aptarė, kaip ištaisyti pasitaikančius nesklaidumus darbe, įpareigojo fermų vedėjus ir brigadininkus daugiau individualiai dirbti su gamybininkais, labiau skatinti tarp jų socialistinį lenktyniavimą, dažniau analizuoti darbo rodiklius, juos palyginti, išaiškinti atsilikimo priežastis, orientuoti visus fermos darbuotojus sekti darbo pirmūnų pavyzdžiu. Susirinkime buvo griežtai pasisakyta dėl žemės ūkio specialisto personalinės atsakomybės už jam patikėtą darbo barą, dėl agronomų atsakomybės už pašarų gamybos planų įvykdymą.

Atsiliepdami į TSKP CK birželio plenumo išskeltus uždavinius, siekdami naujomis darbo dovanomis sutikti TSKP XXVI suvažiavimą, „Vienybės“ kolūkio žemdirbiai prisiėmė papildomus socialistinius išsipareigojimus. Dešimtojo penkmečio grūdų pardavimo valstybei planą nutarė įvykdyti 160 proc., cukrinių runkelių pardavimo valstybei dešimtojo penkmečio planą — 105 proc., šių metų siloso gamybos planą — 105 proc. Taip pat numatė pirmą laiką įvykdyti 1980-ųjų metų pieno ir mėsos pardavimo valstybei planus.

M. Miškinienė

RAJONE, ESU SU KURIO LENKTYNIAUJAME

Geriausią jaunoji audėja

Komjaunulė Danutė Kaldienė — buvusi Panevėžio ašuntosios profesinės technikos mokyklos Juodupės filialo auklėtinė. Antrą penkmetį ji dirba „Nemuno“ vilnos audinių fabrike audėja. Mėnesio gamybinės užduoties viršija vidutiniškai 18—20 procentų, produkcija — be broko.

Lietuvos LKJS Rokiškio rajono komitetas susumavo jaunųjų gamybininkų darbo rezultatus, išaiškino geriausius pagal profesijas. Danutė Kaldienė pripažinta geriausią jaunąją audėja rajone. Savo patyrimą ji perduoda pirmus metus prie audimo staklių dirbančioms merginoms.

A. Zibollio nuotr.

MEDIKŲ PASIEKIMAI

Rokiškio centrinėje ligoninėje visiškai sukomplektuoti chirurgų kadrų, turima visa reikiama aparatūra. Šiuo metu ji nemusiėdžia gerai techniškai aprūpintoms Vilniaus ir Kauno klinikoms.

Per metus atliekame 800—1000 sudėtingų operacijų. Šiuo metu atliekamos visos ekstrinės, reumatologinės ir chirurginės operacijos, — pasakoja ligoninės vyriausiojo gydytojo pavaduotojas gydymo reikalams A. Blažys. — Atliekamos planinės skrandžio rezekcijos, tulžies pūslės, sudėtingos žarnyno operacijos. Pernai atliktos 2 perdurtos širdies užsiuvimo operacijos, kurios dar ne visuose rajonuose yra daromos.

Išties parą stacionare budi 4 gydytojai specialistai, kurie teikia aukštai kvalifikuotą chirurginę, terapinę, akušerinę-ginekologinę ir pediatriinę pagalbą. Per metus tokia pagalba suteikiama 13—15 tūkstančių rajono gyventojų. Šiuo atveju Rokiškio rajonas užima vieną iš geriausių vietų Panevėžio zonoje ir yra pirmajame dešimtuose respublikoje.

Zymiai pagerėjo vaikų

Autoriaus nuotraukoje: chirurgas K. Grigaliūnas.

medicininis aptarnavimas. Vaikų mirtingumas rajone — vienas mažiausių respublikoje.

Už puikų darbą, nuosirdumą, jautrumą medicinkų kolektyvas ir pacientai gerbia Centrinės ligoni-

nės chirurgą Kazimierą Grigaliūną. Jis pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojas ideologiniam darbu, aktyvus visuomenininkas,

A. Zibollio

ĮDOMI SODYBA

Vasarą, kai pats daržello žolynų žydėjimas, moterų tarybos ruošia ekskursijas po gražiausias, įdomiausias sodybas. Kartais ir labai toli nuvykstama. Tačiau pasidairykite pas kaimynus, kad ir pas ukmergiečius.

Iš Ukmergės — Vilniaus plento pasukus į Gelvonų kelią, už Pabaisko netrukus prasideda „Draugystės“ kolūkis. Verta užsukti į šio kolūkio etnografinį muziejų, kuris yra Daumantiškių kaime Alfredos ir Sotero Marcinkų tvarkomoje sodyboje. Maloniai nuteikia jau pati ratų stebulėmis apkaista rodyklė į Marcinkų sodybą, o įėjus į kiemą, į akis krinta šiaudiniu stogu šulinys, girnapusių ir ratų stebulių piramidė, pietos su gėlėmis, linų šukavimo šukomis, žirgeliais, inkilais išpuošta sena pirkia su ragana ant kamieno... Į šią sodybą kolūkis perkėlė seną klėtį, į kurią apylinkės žmonės sunėšė senus, neberekalingus, tačiau muziejingą vertę turinčius daiktus, buities reikmenis. Marcinkai viename klėties gale įrengė etnografinį muziejų, kurio savotiškas įsidėmėjimas — visa sodyba, o klėtyje — kaimo seklyčia, kurioje moterų taryba ruošia susitikimus ir kitokius net rajono masto proginius susibūrimus.

A. Marcinkienė yra liaudies tapytoja, tekstilininkė.

Seklyčia ir seną trobą su plūktine asla ji išpuošė savo paveikslais ir rankdarbiais. Moteris, mėgstančias rankdarbius, ypač sudomins jos megztos lovatiesės, kilimėliai, įvairiausi išradingai vašelio ir adatos pagalba padaryti užtiesalai. Gėlininkams čia taip pat įdomu pasidairyti, nes visa sodybos aplinka — tai didžiulis, įdomiai tarp akmenų sukomponuotas gėlynas. Mosėdiškių pavyzdžiu iš visų apylinkės laukų čia suvilkti akmenys. Ypač įspūdinga į sodybą vedanti akmenų aleja, senų vežimų ratų tvoros ir ratų įvairovės arba apie račių išmone bei meistriškumą bylojanti ekspozicija ant klėties sienos.

M. Telksnytė

Naudinga žinoti

Jeigu spintelėje, kur laikote miltus, atsirado drėgmės, padėkite keletą sausų lauro lapų. Jie sugeria drėgmę.

Jeigu į spintelę, kur laikomi produktai, ėmė landžioti skruzdėlės, padėkite ten sugedusią citriną. Skruzdėlės iškart pranyks.

Ant indo dugno atsiradusias kavos arba arbatos dėmės lengva nuvalyti skrepluote, suvilgyta sodos ir acto tirpale. Sublizgės, kaip veidrodys.

Jeigu stalo peiliai pasidengė rudimis, ištepkite juos augaliniu aliejumi ir palikite pusvalandžiui. Nu-trinkite švitrinu popieriumi ir rūdžių kaip nebūta.

Jeigu nuo ilgo naudojimo patamsėjo šaukštai, peiliai ir šakutės — nenusiminkite. Pamerkite juos į vandenį, kuriame virė bulvės ir palikite keletai minučių. Nušluostykite ir buvęs blizgesys sugrįš.

Jeigu lygintuvo apačia pagelto ir ant lyginamos medžiagos palieka gelsvas dėmes, vatų tamponą pavilgykite acte ir juo patrinkite lygintuvą, paskui iki blizgesio patrinkite vilnoniu skuduru.

Kad neliktų pėdsakų nuo skalbinių gyvytų, kai džianate megztinius ar palaidinukes, perkirkite per rankoves rankšluostį ir jį prisekite gyvūnais prieš viršvės trijose vietose — iš šonu ir iškirptėje.

Jeigu susikreivino plokštelės, paimkite du stiklus, tarp jų įdėkite plokštelę, gerai suspauskite stiklus ir padėkite saulėje. Plokštelė atgaus pirmąjį pavidalą.

Jūs remontuojate butą ir dažais apsisukėte veida ir rankas, prieš prausdamiesi patepkite odą koku nors kremu, truputį palaukite. Po to galite prausis šiltu vandeniu su muilu.

Kartais moterys rankinuke nešiojasi žirkles. Kad nesusižeistumėte, ant žirklių užmaukite gumingą tutele.

(Iš „Krestjankos“)

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 psl, 1980, VIII, 2

technikumą, vaikai dar buvo maži, Astutei septinti, o Vygantėliui tik ketvirtis ėjo. Dirbo, mokėsi, vaikais rūpinosi. Kaip gaila būdavo juos palikti, kai tekdavo išvykti į sesijas, egzaminų laikyti. Mokyklą ėmė lankyti jau ir dukrelė. Vakaraš abi sėdėdavo prie knygu. Ir nepamatė, kaip prabėgo tie ketveri metai. Grįžo tėviškėn išlaikiusi baigiamuosius egzaminus, įsigijus techniko-technologo specialybę, lyg

likši. Perdirbti būtina tą pačią dieną. Ir rūpesčių netrūksta. Žiūrėk, atveža padidėjusio rūgštingumo pieną. Kaip iš tokio gerą produkciją pagaminti? Pienu iš kolūkių fermų, atšaldytu šaldytuvuose, paprastai retai kada tenka skystis, bet štai individualių statytojų pienas, kol jį surenka, pristato į gamyklą, kartais jau būna per ilgai pastovėjęs. Ir kitų bėdų pasitaiko. Žiūrėk, tai separatorius, tai pasteurizatorius

gos vietos komiteto pirmininkė, rūpinasi įmonės darbuotojų poilsiu. Prieš porą metų suorganizavo ekskursiją į Krymą. Tuomet važiuavo ir pati profsąjungos pirmininkė. Gamyklos darbuotojai pabuvojo Simferopolyje, Sevastopolyje, Jaltaje, grožėjosi Juodąja jūra. Buvo balandžio pabaiga — pats pietų krašto augalų žydėjimas. Gražumas — žiūrėsi, neatsižiūrėsi. Kai sugrįžo, nutarė kasmet organizuoti ekskursijas į Krymą, kad visi gamyklos darbuotojai gėlėtų pamatyti egzotišką pietų kraštą, pasidžiaugti to krašto grožiu. Štai ir šiomet 15 žmonių grupė lėktuvais vėl buvo išvykusi prie Juodosios jūros.

Nemaža šventė V. Zukienei, kai į Anykščių kultūros rūmus atvyksta teatras, ansamblis su koncertu. Jeigu tik nesutrukdo įmonės reikalai, stengiasi nepraleisti nė vieno koncerto, spektaklio. Laisvalaikiu taip gera paskaityti knygą, ypač pamėgo liaudies rašytojo Juozo Baltušio kūrybą. Jo knygas po keletą kartų perskaito.

Tačiau dabar, kai dar pati vasara, kai visur tokia gaili žaluma, į gamtą traukia. O patys gražiausi medžiai, pati šilčiausia saulė gimtinėje.

Ateina poilsio diena, sėda Vilė už „Zigulių“ vairo ir vingiuotu Anykščių šilėlio keliu skuba į tėviškę. Ten dar žydi liepos. Aukštos, plačiašakės, gelsvais žiedais pasidabinusios liepos, mėnanti jos vaikystę.

M. Alksnėnaitė

Kai žydi liepos

su sparnais, lyg paukėjusi. Pažiūrėjo į liepas ir tarsi tik dabar pamatė — ir tos gero-kai pasistiebusios, išgrąžėjusios, žaliais lapų šilkais apsirėdžiusios.

Tuomet Anykščių sviesto gamyklos Kurklių ceche reikėjo laboranto ir separuotojo, ir ji nuėjo ten dirbti. Dirbdavo neskaitydama darbo valandų, tol, kol viską padarydavo. Kartais nuo ankstyvo ryto iki vakaro. Šio cecho darbo draugai ją pasiūlė kandidate į TSKP narius. Čia ji tapo komuniste.

Netrukus prireikė meistro sviesto gamyklos Anykščių ceche, ir ji persikėlė į Anykščius. O čia dar didesnė darbų apimtis, dar daugiau rūpesčių. Vieni metu jau buvo atsisakiusi meistro pareigų, dirbs pagal specialybę techniko-technologe, tuomet ir su vaikais ilgiau pabus, iš darbo kaip visi galės sugrįžti. Kurį laiką taip ir buvo. Bet štai atėjo vasara ir cechui meistro vėl verkiant prireikė. Reikia tai reikia. Tokia jau komunisto pareiga. Ir dabar vėl nuo ankstyvo ryto iki vakaro pieninėje. Reikia tik pagalvoti: per dieną tenka perdirbti 130—140 tonų pieno. Sunku įsivaizduoti net dydį tokio indo, kuriame galėtų tilpti šitiek pieno. O jo rytdienai nepa-

sugedo. Sukis kaip išmanai, bet darbas turi būti padarytas.

Per moksleivių atostogas kartu su mama pieninėje dirba ir dukra, šiomet baigusi dešimt klasių. Jau dirbo ir praėjusiais metais. Iš pradžių mokine, paskui darbininke. Šiomet naujoke jau nebesijaučia. Sūnus Vygnatas per atostogas gyvena pas senelį ir talkininkauja mechanizatoriams prie remonto darbų. Berniuką traukia technika. Pareigingi, darbo nebijantys auga vaikai. Tai didelis džiaugsmas motinai.

Vilėi Zukienei šalia gamybos reikalių dar yra nemažai ir kitų rūpesčių. Ji gamyklos liaudies kontrolės grupės narė, už gerą liaudies kontrolės darbą apdovanota LKP rajono komiteto ir rajono LDT vykdymo komiteto garbės raštu. Vilė ir gamyklos profsąjun-

Anykščių universalinėje parduotuvėje dirba beveik keturios dešimtys šaunių prekybininkių. Dauguma jų — Anykščių prekybos mokyklos auklėtinės. Kad ir vaikų siūtų drabužių pardavėjos Lina Vildžienė ir Danguolė Juškaitė. Jaunos prekybininkės draugiškai sutiko vyresnioji draugė, skyriaus vedėja Ana Orlova, turinti penkiolikos metų darbo prekyboje patirtį. Beje, ji neakivaizdiniu būdu baigusi kooperacijos technikumą. Tad darbo draugėms padeda ne tik geru žodžiu, bet ir žiniomis.

Kai draugiški, geri santykiai kolektyve, tai ir darbas sekasi. Kandidatės į TSKP narius Anos Orlovos vadovaujamas kolektyvas pirmo pusmečio mažmeninės prekių apyvartos planą įvykdė 110,5 procento. Apie šio skyriaus pardavėjų darbą tik gerai atsiliepija pirkėjai.

J. Junevičiaus nuotraukoje: Anykščių universalinės parduotuvės vaikų siūtų drabužių skyriaus pardavėja Lina Vildžienė, vedėja Ana Orlova, pardavėja Danguolė Juškaitė.

Pavyzdinčiausi šeimininkai

„Lenino keliu“ kolūkio moterų taryba, padedant kolūkio valdybai, suorganizavo gražiausias tvarkomos sodybų aplinkos konkursą. Komisija, apžiūrėjusi visas gyvenvietės bei pavienės sodybas, išrinko gražiausias. Pavyzdinčiai tvarko savo namų aplinką Vaitkūnų gyvenvietėje gyvenanti Bronė Paršonienė. Ši moteris labai sąžiningai darbuojasi laukininkystėje, nuolatos tampa socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja. Žinoma ji ir kaip tvarkos, grožio mylėtoja. Prie jos namo žydi įvairiausių rūšių gėlės, nuo kelio pusės žaliuoja veja. Maloniai nuteikia ir Paršonių kaimynų Banių sodyba. Kuniškių gyvenvietėje gražiai

tvarko savo sodybą Birutė Kovienė. O štai Stasė Banienė gyvena vieniemyje, nelabai išvaizdžiam sename name. Tačiau moteris sugeba taip tvarkyti, kad ir senai namai tampa jaukais, gražiais. Ypač gražu Banių sodyboje vasarą, kai sužydi įvairiausių rūšių gėlės. Komisija taip pat gerai įvertino ūkio kasininkės Eleonoros Baltušienės, vyr. ekonomistės Mildos Banienės triušą.

Sioms ir kitoms moterims už pavyzdinčiai ir skoningai tvarkomas sodybas, gražius darželius buvo įteiktos priiminimo dovanėlės.

B. Vytaitis

MIŠKO ETIUDAI

Eglės mirtis

Kada tik užsuku į šį mišką, visada aplankau ją, eglę. Pirmą kartą susitikau su ja prieš keletą metų. Pamačiau ir nustebau — toks storakamienis, toks aukštas medis! Tikras miško milžinas stūks Beržuonos pakrantėje. O šakos, šakos! Apkėtusios visą atšaitę, tankios, neperregimos.

Tai bent eglė! Ko gero visų aplinkinių miškų eglų pramotė. Progai pasitaikius aplankydavau tą seną galiūnę. Ir, man rodos, susidraugavau su ja. Įsiklausęs į eglės ošimą, prisimindavau senas sakmes, pamąstydavau apie protėvius ir apie tai, kuo brangus ir šviesus mūsų kraštas. Kartais parūpdavo man išsakyti senajai eglei savo svajias, padėklamuoti į galvą atėjusias eiles. Būdamas greta tokio medžio, mąslaus, išmintingo, didelio, visada čezančio paukščiais, niekada nesijausi vienišas.

Ąną vasarą, užėjus liūčiai, senoji Beržuonos eglė prigludė mane prie savo storo kamieno, gobė šakomis, kurias vargiai perlytų ir visą dieną pliaupęs lietus. Pasibaigus liūčiui, išėjau sausų sausutėlių, padėkojęs eglei už prieglobstį. Ir pagalvojau, kad daug kas, tikriausiai, labai daug kas yra jai dėkojęs už tai. Ir žvėrys, ir paukščiai.

Pracitą rudenį eglė man padovanojo nepaprastai gražią ir didelę kempinę. Tamsrudę lyg seną molinį dubenį su ryškiai oranžiniais apvadais.

Paskutinį kartą su egle susitikau žiemą. Jūs šakas svarino didžiuliai tumulai sniego. Sunku buvo senolei išlaikyti tokią našlą ir, man rodėsi, ji ne ošė, o dejavo. Bet aš niekuo negalėjau jai padėti. Slidžių lazda vos užsikliau kelias žemutines šakas ir nupurčiau nuo jų sniegą.

Šią vasarą patraukęs prie Beržuonos nustebau, kad manęs iš fono nepasitinka, kaip kitados, didžioji eglė. Gal na ta kryptimi pasukau?

Bet ne, ir takas pažįstamas, ir ta pati upokšnio pakrantė matosi. Stai žaliuoja tie patys beržai ir alksniai, pagarbū atstumu stovėję nuo eglės. O ten, kur turėtų būti linai, žiojėja žydra properša.

Priėjęs artyn, pamačiau skaudžiai šviečiantį, nulaužtą neapglėbiama eglės kamieną, o pati eglė gulėjo skersai Beržuoną, savo milžiniška laja patvenkusi upokšnį, pristabdžiusi jo bėgsimą. Sakos dar žalios, kaip ir gyvo medžio. Matyt, dar visai neseniai, prieš kelias dienas rušniokštusi audra pribagė žiemos nukamuotą, pavargusią ir nuo metų naštos senolę. Jau nebėra eglės eglės. Žiūrėti į nugriuvusią, visą upokšnio slėnį užtvėrusią Didžiąją eglę. Liūdna ir graudu. Lyg stovėčiau prie savo bičiulio karsto.

ODĖ ŠVENTAJAI

Skaistiausių ežerų pagimdyta, pro šventgiures tekanti, upė irgi buvo šventa. Su tuo šventu vardu ji teka ir šiandien. Teka priešais likimus ir datas.

Panaši į sidabro juosta, vingiuoja Šventoji tarpukalnių kloniais, vingiuoja kaip kelias, neturintis pabaigos, nuolatinis į dangų. Plaukia iš lyg sena aukštaitiška daina, lyg nemirtingumas.

Plukdo ji aušras ir saulėlydžius, ties ją prasideda ir pasibaigia miškai. Atsisipindi Šventosios vandenyje paukščių skardžiai, ievų žydėjimas, klevų gaisras, žvaigždžių žaidimai. Atsisipindi Aukštaitija. Su savo džiugumais ir ašaromis, meile ir neapykanta, su savo šnektu ir daina.

Nuėjo sėliai, senieji aukštaitiai, lietuviai. O Šventoji vis ta pati. Teka tarsi palikimas. Tiems, kurie čia gyvena, kurie dar ateis...

Jau nemažai metų pro mane, pro mano miškus teka Šventoji. Teka, nubėga į dar viena rudenį, atplūsta, atšaurina dar viena pavasarį. Teka kaip amžinybė pro žmoniu, pro medžiu, pro paukščiu ir žvėrių atsikartojimą.

Kasdien matau Šventąją, mano jau apžiūrėtą nuo skaidrių aukštųjų iki sūkuriuojančių žiočių. Žvelgiu į ją ir mokausi vis labiau suprasti tave, mano kraštą.

Liepų žydėjimas

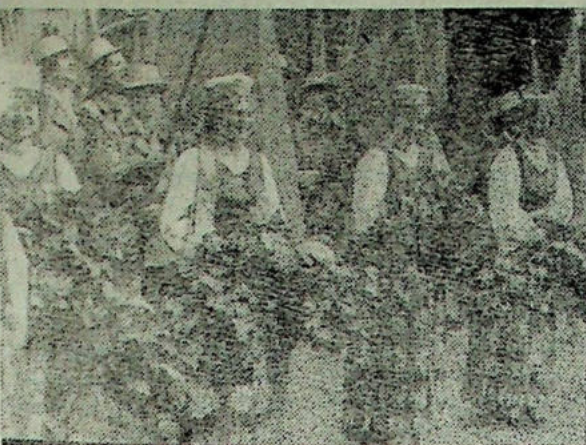
Kokia gi būtų vasara, jeigu jos neskaistiuojamoje daugybėje kvapų, neplūstetuolių tirštis ir saldus liepų kvapas? Gelsvai kupa, medumi varva liepos. Taip jos išsako savo brandą, nuo aušros ligi sutemų bičiuliaujasi su bitėmis, šnara, dainuoja jų lapai, skamba, dūgia žiedai. Nuo žydinčių liepų viena po kitos ritasi šiltos, kvapios vilnys. Užpila nuo galvos iki kojų, viską aplinkul apsemia, numauda tuo tokiu sodriu, tokiu gyvūnų vasaros kvapu, kurio neįstengia nustelbti nei džiūstantis šienas, nei bręstantys rugiai.

Žydi, gelsvai putoja liepos. Iškvėpina vėjus. Kiekvieną žiedelį atsispaudžia vasaros žydrynė. Taip raiškiai, tikrai.

Stoviu po žydinčiomis liepomis. Tokiomis mielomis, kad nors apkabinti. Stoviu, ilgai alsuoju jomis. Kol pažintu, nežinia kuriuo, gal dar neatrastu pojūčiu, kaip kartu su vasaros alsa, su tyla, kurioje gimsta žodis, nusėda sielon liepžiedžių kvapas. Net ir rudenį, žiemą atšaukiantis vidurvasarį, liepų žydėjimą.

R. Vygasas

Dainų šventę prisiminus

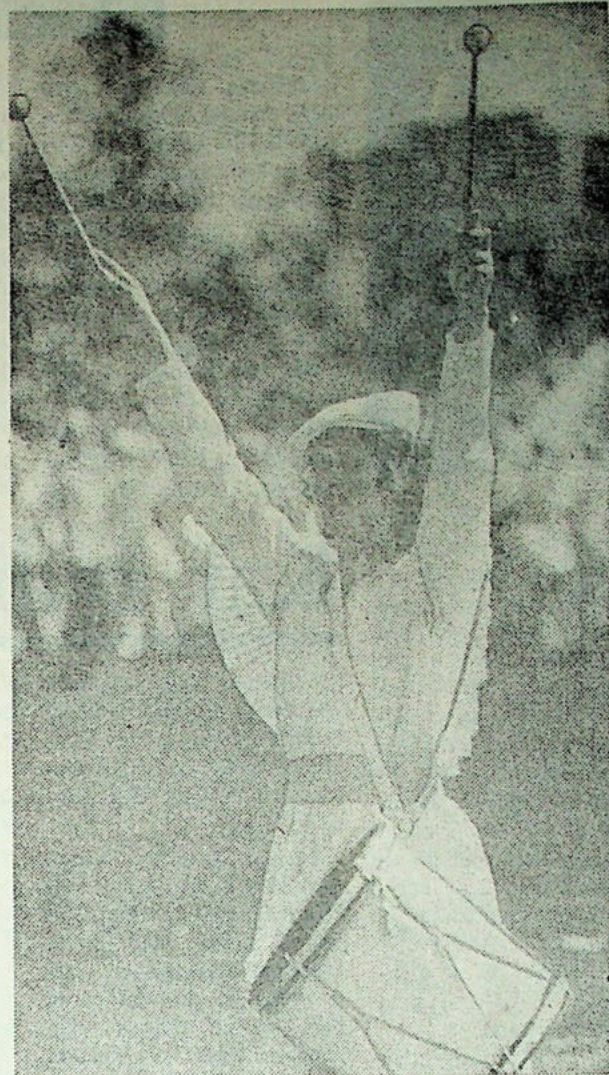

gailo lapų vainikais.

šoksim, trypsime, linksmi būsim...

Prano Petronio nuotrauka

Tenuskamba plačiai...

Vytauto Šiaučiuo nuotrauka

Pralaimėtos rungtynės

Anykščių miesto stadione vyko LTSR „Nemuno“ čempionato pirmojo rato paskutinės rungtynės. Vietos „Automobilisto“ komanda susitiko su Plungės „Kooperatininko“ vienuolike. Pirmasis kėlinys baigėsi be įvarčių. Po pertraukos svečiai žaidimą pradėjo ašturiomis atakomis, tiksliai įvaldė kamuolį. Anykštėnams daugiau reikėjo gintis. Tačiau ir gynybos linija buvo nepajėgi išsaugoti vartus nuo įvarčių, veržliai puolant ir tiksliai smūgiuojant „Kooperatininko“ komandos puolėjams. „Automobilisto“ komandos vartininkui teko du kartus kamuolį išimti iš tinklo.

Susitikimas baigėsi rezultatu 2:0 Plungės „Kooperatininko“ komandos naudai.

A. Nemunaitis

Redakatoriaus pavaduotojas K. KAIRIUKSTIS

VABALNINKO TARYBINIAME OKYJE-TECHNIKUME RUOSIAMI:

Dieniniame skyriuje:

1. Technikai-mechanikai
2. Technikai-mechanikai — gamybinio mokymo

meistras

Neakivaizdiniame skyriuje:

1. Technikai-mechanikai
2. Zootechnikai

Į dieninį skyrių priimami moksleiviai, baigę aštuonias klases. Baigę vidurinę mokyklą, priimami į antrą kursą. Mokslas trunka:

zootechnikams 3 m. 7 mėn.

technikams-mechanikams — 3 m. 10 mėn.

Į neakivaizdinį skyrių priimami:

zootechnikos specialybė — baigę 8 ir 11 klasių.

Mokslas trunka atitinkamai 4 m. 6 mėn. ir 2 m. 6 mėn.

Į mechanizacijos specialybę — baigę 11 klasių. Mokslas trunka 2 m. 11 mėn.

Pareiškimai priimami nuo birželio 1 d. pridedant:

1. Mokslo baigimo pažymėjimą (originalą),

2. Sveikatos pažymėjimą (forma Nr. 286),

3. Keturias foto nuotraukas (3x4 cm).

Siunčiami mokyti su ūkio stipendijomis, pristato nukreipimą, patvirtintą ūkio vadovo ir buhalterio, o turintieji darbo stažą — išrašą iš darbo (kolūkiečio) knygelės.

Baigę 8 klases, laiko šiuos stojamuosius egzaminus:

1. Lietuvių k. ir literatūra — raštu (diktantas),

2. Matematika — žodžiu.

Baigę vidurinę mokyklą, į zootechnikos specialybę laiko:

1. Lietuvių k. ir literatūra — raštu (rašinys),

2. Chemija — žodžiu.

Į žemės ūkio mechanizacijos specialybę:

1. Lietuvių k. ir literatūra — raštu (rašinys),

2. Matematika — žodžiu.

Stojamieji egzaminai vyks:

į dieninį skyrių — rugpjūčio 20—22 d. d.,

į neakivaizdinį — lapkričio 25—27 d. d.

Mokslo pirmūnai priimami be stojamųjų egzaminų. Priimant pirmenybę turi asmenys, siunčiami kolūkių bei tarybinių ūkių, turintys praktinį darbo stažą bei grįžę iš Tarybinės Armijos.

Visi moksleiviai aprūpinami bendrabučiu, gauna 30 rub. stipendiją.

Mokslo pirmūnams stipendija padidinama 23 procentais.

Mokslo metų pradžia rugsėjo 1 d. Smulkesnė informacija teikiama technikume.

Mūsų adresas: Biržų rajonas, Vabalninkas, S. Nėries g-vė Nr. 8, telef. 5-43-51, 5-43-32, 5-43-11, 5-43-34, 5-43-16.

Mirus mylimai mamai, GENOVAITE KARALIE-NE nuosirdžiai užjaučia Anykščių informacinės skaičiavimo stoties darbuotojų kolektyvas.

JONUI SUKIUI Mirus brangiam tėveliui, nuosirdžiai užjaučiame ir liūdime kartu. Anykščių statybos ir remonto valdybos mechanizatoriai

VITALIJAI SALKAUSKAITEI Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių lopšelio-darželio Nr. 1 VI grupės auklėtoja, vaikučiai ir jų tėveliai

LEVUTEI PEKURIENEI Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, liūdesio valandą nuosirdžiai užuojautą reiskia Skiemonių ryšių skyriaus darbuotojai.

Mirus ONAI DILIE-NEI, reiškiamame nuosirdžiai užuojautą vellonės vyrui ir sūnui. Grybai, Zubai, Salskai, Bagdonai, Pivoriūnai, Juodeliai, Petruskai

VALEI VYSNIAUSKIENEI Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą dėl tragiškos vyro mirties. „Ateities“ kolūkio Aušros sektoriaus mechanizatoriai ir vairuotojai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы в Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvinė Anykščių skyrius. Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262

Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.239 Užsak. Nr. 1370